

EIPHNAPXIA  
*Sine*  
ELIZABETHA.

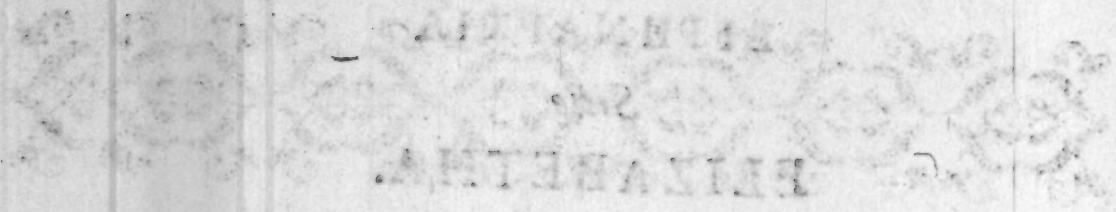
De pacatissimo Angliæ statu,  
imperante Elisabetha, compen-  
diosa narratio.

*Huc accedit Illustrissimorum viro-*  
rum, qui aut iam mortui, fuerunt aut  
*hodie sunt Elisabethæ Reginae a consilijs,*  
perbreuis Catalogus,

*Authore Christophero Oclando, primò Scholæ  
Southwarkiensis prope Londinum, dein  
Cheltenhamensis, quæ sunt à se-  
renissima sua Maiestate fun-  
data, Moderatore.*



LONDINI,  
Excudebat Christophorus Barkerus  
Regiæ Maiestati Typographus,  
1582.  
Cum priuilegio.



De pœnitentia Anglie  
imperante Elizabetha compon-

Hinc accedit Illustrissimus vir  
tunc, qui ante istam mortem, fuerat  
pœnitentia Regine a conspectu  
pœnitentia Carolus

Antonie Cyprianus Olanus, primus  
Societatis Iesu prope Londiniam  
Christianissimus, qui fuit a se  
transmissus per istam  
ant. Hederus



LONDINI

Excudebat Christophorus Barkerus  
Regis Maiestatis Typographus

1582

Cambridge





¶ Ad prænobilem, & in primis  
eruditam fœminam, vtriusque literaturæ  
& Græcæ, & Latine peritissimam, Dominam  
Mildredam, Dynastæ Burghlæi magni  
Angliæ Thesaurarii coniugem  
laudatissimam.

**G**Ræcia virginibus doctis inclaruit olim,  
Quarum scripta manent hodie circumlita  
melle  
Pieridū, liquidis Pernaſſi a fontibus hausto.  
Linguam callentes produxit Roma Latinam  
Fœminei sexus multas: sed & omnibus istis  
Laus minor in patrio claras idiomate, viuat  
Nominis æterni scribendo relinquere famam,  
Quàm quæ nascuntur terris procul inde remotis  
Nobilibus Nymphis: quibus est vernacula primis  
Ediscenda annis, dein multo lingua labore  
Stricta suis numeris formæ Romana nouatæ:  
Quales nostrates non pauca nomine claro  
Florescunt hodie Britannū stirpe create.  
Vtque viri docti coniungunt Græca Latinis,  
Quod magis est velut artifices & carmine certant,  
Quo vel Hornerè tuis libris, vel quo Maro clares,  
Deposcat si res ex tempore cuncta loquentes.  
O Nymphæ, vos ô illustres dico sorores  
Quatuor, ante alias tibi sed Mildreda colenda  
Attribuo primas, mihi iam precor optima faulrix  
Vt sis auxilio, tege me velut altera Pallas  
Aegide, ne liber hic mordacem sentiat ictum  
Dente Theonino corrosus. Zoilus atrox



Omnis abesto procul. si nos tutabere vultu  
Et fulgore tuo lustrans, accedere nusquam  
Invidus audebit: sic firmo tutus Asyllo  
Tanquam conclusus, discrimina nulla verebor.  
Inferiora scio longè virtute potentis  
Reginæ mea sunt agresti ducta camœna  
Carmina, iam fidi cuius sed certa voluntas  
Apparere potest, rem si modò ponderet æquus  
Candidus & lector, non verba examinet acri  
Iudicio, nec sit limæ censura severa.  
Clarius extollat si quando buccina pacem,  
Et cupio & iubeo flammis mea charta cremetur.  
Interea Heroïna tuæ mea scripta dicaui  
Tutelæ, vestrum peto ne auerſare clientem.  
Hoc tua nobilitas, niueique in pectore mores  
Exculto, pietas mentis super omnia poscit.

*Dignitati tuæ addictissimus  
Christophorus Oclandus.*

### *Ad Lectorem Candidum.*

**C**Armina si placeant grandi turgentia fastu,  
Quare Poetarum Lector amice libros.  
Fortè quod augustæ plus Maiestatis haberet  
Dicas, de tanta Principe Vatis opus.  
Digna quidem fateor, quam decantaret Homerus  
Carminè Mœonius, quam vel Apollo lyra.  
Non ego sum Vates, veniam dabis (oro) petenti,  
Si grauior iusto sarcina onusque premat.  
Ars virtute minor mea tantæ Principis, alti  
Buccina quæ fuerit plena sonoris opus,  
Si reliqui taceant, cur non mea musa loquetur?  
At cùm quis culto doctior ore canat:  
Tunc volo candenti chartas has igne cremari,  
Principis interea hoc Carminè claret honos.

In



## In Christophori Oclandi

Elisabetham.

**M**ulta laude tuum delectum Oclande beasti,  
Materiâ versus nobilitante tuos.

Nam quid nobilius Sol nostrâ Principe cernit?

Quam quęcunque canit Musa, latere nequit,

Cuius honor quanta sit maiestate, fatentur

Pace huius Regum prælia victa patrum.

Sed magis ingenii miror solertis acumen,

Quod famę video consuluisse suę.

Namque tuum illius si carmen honoribus impar,

(Quos dignè quęnam musa sonare potest?)

At tibi quantus honos? quàm magnę gloria palmę,

Mole oneris victum succubuisse senem?

Hanc quicunque canet, canet impar, cuius honori

Vllam viderunt secula nulla parem.

Fortunati ambo, tu carminis huius honore,

Illa quòd egregio carmine digna gerat.

*Richardus Mulcaster.*

## Ad Oclandum, de Eulogiis serenif-

*simę nostrę Elisabethę post Anglorum  
prælia cantatis, Decastichon.*

**R**ectè post Martis lituos pacalis Oliua  
Suggestur calamo cane Poëta tuo.

Scilicet, vt feruens Martem laudauerat ætas,

Palladis expetiit ramus habere senem.

Et Martis lituos ornas, virgámque Minerę,

Grandia siue canis, dulcia siue canis.

Seu pacem, seu bella refers, in vtraque camœna

Vel Deus exprimitur, vel Dea maior eo.

At mihi si credes, cantus imitabere Cygni,

Funeris vt sit laus Elisabetha tui.

*Thomas Watsonus.*

*Argumentum*

## Argumentum libri.

**M**atrimonium Henrici octavi Regis, & Annæ. Censuræ  
Academiarum Italiæ & Galliæ contra Papam. Anna  
Regina triumphali curru per urbem Londinensem vecta, in fano  
Diui Petri occiduo, ex auro puro gemmis interspersis corona in-  
duitur. Anna vterum gestat ex Henrico. Natalis Elisabethæ sep-  
timo Septembris. Post triduum infans baptizatur, & in fide ex  
more Ecclesiæ confirmatur. Elisabetha per feciales Walliæ  
Princeps declaratur. Somnium Annæ Reginæ, quo admonita est  
intra xxx. dierum spacium se e vita migraturam. Educatio Ed-  
uardi fratris & Elisabethæ sororis in vni ædibus. Post mortem  
Henrici regnat Eduardus, & ante decimum septimum ætatis an-  
num completum fato concessit. Maria imperante Ecclesiæ af-  
flictio. Complures Angli exules. Comes Courtneius in suspicio-  
nem quasi parum certæ fidei in Principem venit. Idem accidit  
Dominæ Elisabethæ. Illa autem innocentia suæ fidens, quæ  
semper optima, non semper tuta, Numine propitio liberata est.  
Maria morbo sublata, ineffabili cum lætitia populi Anglicani  
omnium ordinum regnat Elisabetha. Primum ab ea de religione  
consultitur, deinde de Regni rebus. Illustrium virorum catalogus,  
qui aut fuerunt, aut sunt Reginæ Elisabethæ a consiliis. Pax An-  
gliæ per viginti tres totos annos. Virtutes Elisabethæ breuiter  
commemorata. Rebelles in agro Dunelmensi, nullo sanguine  
fuso victi & fugati. Hiberni vna cum sociis ob fidem in Principem  
violatam pœnas dant. Votum Authoris, vt Regina Elisabetha  
diu viuat, diu regnet, semper vincat.





ΕΙΣΤΗΡΑΧΙΑ. Siue ELIZABETHA.

**R**Egali extemplo solio Regina locatur  
ELIZABETHA potens, magni altera filia  
Regis,

Elisabetha pijs primos imbuta per annos  
Moribus, & sophiæ studijs, instructa sacrata  
Doctrina, & linguæ Latine Graeque perita.  
Linguas Europæ celebres intelligit omnes,  
Quid Tænto, Hispanus, Gallusue, Italusue loquatnr:  
Plusquam credibile est, iuris rerumque perita,  
Ore verecundo, vultu facieque venusta.  
Vis animi talis, qualem (vix credo) videre est  
Fæmineo in sexu: diuinum lucet in illa  
Ingenium: sæcli laus ô laus unica nostri.  
Reuera è cælo demissa ad sceptrâ gerenda,  
Virgo pacis amans, quæ stat contraria bellis.  
Altiùs ut repetam pandens ab origine magni  
Filiolæ Regis natalem, quæne creatus  
Matre diu tristes mira perfuderit Anglos  
Letitia, fœlix sub fausto sydere partus,  
Præclaram Henricus sacro sibi iunxerat Annam  
Coniugio, illicitum lata sibi conscius esse  
Lege Dei, fratris latari coniuge, fratris  
Amplius Arthuri sponsa gaudere iugali:  
Quam Rex viginti iam totos tresque per annos,  
Imprudens aut ignarus diuinitus ore  
Moseos hunc nexum prohiberi fœdere lecti,  
Duxerat (Heroum cœtu suadente Britannum)  
Tanta rependatur ne dos uxoria fratre  
Defuncto: verbis istis, diplomate missa,  
Romanus probat hoc Præses (si est cognita forsan)

Bj.

Quod

Matrimonium  
Henrici octavi  
& Annæ.



# ELIZABETHA.

Censuræ Aca-  
demiæ Italicæ  
& Gallicæ contra  
Papam.

Quod licet uxorem germani ducere fratris  
Germano fratri, fuerit si forte superstes.  
Paulo post huius rescissa probatio facti  
A Gallis, iurisq, Italis utriusque peritis,  
Ut sua Doctores taceant suffragia nostri,  
(Quos omnes decorat sacra professio legis)  
Arguit effrontem Papam complura patrare,  
Tanquam Lex subiecta sibi cœlestis, & ipse  
Non sit subiectus legi, pars cætera sicut  
Subiicitur capiti Christo, quæ Ecclesia vera est.  
Nam caput est unum Christus, cui corpus ouile est  
Christicolûm, capita haud duo sunt, est corpus ubi unum.  
Hinc primò accepit trux immedicabile vulnus  
Bestia, conuulso longis ex cornibus uno,  
Communita nouem latum quæ territat orbem.  
Et sacer afflatu diuino præcinit olim  
Venturum vates, fera quod frendebit inermis  
Bellua, surreptis reliquis sibi cornibus, omnes  
Quam terra Reges signato tempore nudam  
Destituent, maculis nigris & turpiter hirtam.  
Ergo Dei verbo bene fortunantibus astris,  
Henrici sacrum sancitur Regis & Annæ  
Coniugium, & digno pompa celebratur honore:  
Quam procerum primi magnorum pluribus ornant  
Stipati famulis: fuit illis byssina vestis  
Versicolor, Satrapæq, togis fulgentibus auro  
Conspicui, grandi gestabant pondere torques,  
Illustris digito preciosas fœmina gemmas  
Induit, & tereti baccata monilia collo.  
Dependent anlea domus laquearibus altis,  
Palladis arte forent veluti contexta perita.  
Omnia letitiam signant, pueriq, viriq,  
Virgineusq, chorus latum Pæana caneant,  
Multiplici varios inflata foramine buxus  
Artificis parit ore sonos, per compita latam  
Vidisses trepido saltu gestire inuentam.

Pompa solennis  
nuptiarû Henri-  
ci & Annæ, 1533.

Has



# ELIZABETHA.

*Hæc hilaris populi frons oblectare Monarcham,  
 Exhilarare nona poterat cum uxore maritum.  
 Ast uteri extenti postquam Regina tumore,  
 Indicium haud dubium concepti seminis edit,  
 Vah quibus est elata modis Britannica tellus,  
 Vah desiderio quanto pars nobilis ardet  
 Anglorum, ut patri nascatur mascula proles.  
 Extemplo ad flammam turritam Caesaris arcem  
 Regali Princeps comitatu ducitur Anna,  
 Vnde redit regni maiorum more coronam  
 Sumptura ex puro gemmisq; nitentibus auro,  
 Huic Anglo multam populo dicente salutem,  
 Nestoris huic annos, huic omnia fausta precante.  
 Interea ciues, bigis dum transit in albis  
 Vecta triumphali curru Regina, satelles  
 Purpureo indutus passim quam stipat amictu,  
 Suffitum faciunt, tanquam fumantibus aris  
 In templis Diuum populi pia vota vouerent.  
 Non secus ac lenibus culmis æstatis ariste  
 Suffultæ, totis denso stant agmine sulcis,  
 Spectatorum oculis ne possit terra videri,  
 Lata seges sensim ventis huc fluctuat illuc.  
 Confertim populus vico sese ingerit omni  
 Irrumpens, completq; vias ut stantibus esset  
 Vix locus, intuitu defixus in unius uno,  
 Ecce etiam tenues fluitans quæ fistula nuper  
 Eiaculatur aquas, purum iam fudit Iacchum.  
 Deinde domus paries cuiusque tapetibus altè  
 Velatur, viridis delectant floris odores,  
 Aspectusq; simul venerande Principis auxit  
 Gaudia, mirificè plebis cursantis ab una  
 In vicinam, & post alias aliasq; plateas,  
 Et mulcet varij carmen modulaminis aures.  
 Phæbus ad occasum vergens, iter aspicit Anna  
 Coniugis Henrici deducta Regis ad æulam  
 Augustam, occidua Londini in parte locatam.*

Anna grauida  
facta.

Anna coronatur,  
quod nulli nisi  
regni hæredibus  
contingere solet

Bij.

Postera



# ELIZABETHA.

*Postera lux oritur. Petri delubra petentes  
 Anglorum bustis ubi humantur corpora Regum,  
 Heroes praeiunt bini & longo ordine bini  
 Ut domus ampla petit, natalis & exigit ordo,  
 Hos fecialis ab his serie disponit honoris  
 Quemq, sua, & socij paludamenta gerentes  
 Solennem specie pompam regaliter ornant.  
 Post Satrapas, albis camerata petorita bigis  
 Reginam ostendunt populo, splendentibus oestro  
 Vestibus, insertis gemmis, adamante, smaragdo:  
 Ore venustatis pleno, gestuq, decoro,  
 Heroinarum cœtu comitata suarum  
 Ingreditur templum supplex & numen adorat.  
 Hic medijs precibus capiti de more corona  
 Imposita est illi, facit & pia vota sacerdos,  
 Omnipotens beet ut fructum thalamumq, recentem.  
 A templis Proceres sacris rediêre peractis  
 Ad solenne epulum, sed quo prius ordine cuncti.  
 Designator erat magnus Norpholcijs Heros,  
 A cyathisq, fuit Comes Arundellius, ornat  
 Oxonium thalami praefectum nomen honoris  
 Attribuens, clara stirpis pars cætera lato  
 Fungitur officijs animo. Deponitur auro  
 Instratis mensis largè diffusus Iacchus,  
 Porrectumq, manu plenâ genus omne ciborum.  
 Hoc epulum regale remotis finit hora  
 Lancibus, Hesperio cum Sol conterminus orbi  
 Salsas Oceani festinat lambere lymphas,  
 Iret & ad Lybia gradibus declinibus oras.  
 Post epulum in reditu Regine perstrepit aula  
 Principis Henrici, nitido sua gaudia vultu  
 Significans, novies mutarat Cynthia vultus.  
 Instabat decimus post sacra iugalia mensis,  
 Virginis & nondum Phebus percurrerat ora,  
 Fixus in intuitu cælestis syderis, Hermes  
 Quod sibi cen proprium gaudens habitacula sumit.*

Thomas Dux  
 Norfolciæ ma-  
 gnus Angliæ  
 Marechallus.  
 Comes Arun-  
 dellius,  
 Oxonii Comes  
 magnus Angliæ  
 Camerarius.

Epulum regale.

Literatus



# ELIZABETHA.

*Literulas Hermes & mores prouehit errans  
 Candidulos, notat ingenium super omnia foelix,  
 Quod si exaltatus cœlo sit Iupiter alma  
 Coniunctus Veneri, Solq, hijs accedat amico  
 Aspectu, Deus ô bone, qui sic dirigis astra,  
 Vimq, addens adimensq, ut fert tua sacra voluntas,  
 Fortunatus erit partus, regnabit honore  
 Auctus magnifico, sparget sua diues abunde  
 Dona, nec inueniet dantis largitio fundum.  
 Preditus ingenio summo bene consulet, audax  
 Ad virtutis opus, nec abhorrens praelia Martis.  
 Efficit hoc Deus, haud planeta cursibus intra  
 Empyreï cœli sphaerâs, quia numinis errant  
 Iussu planeta, nam nil sine numine possunt,  
 Nilq, valent, sed in his Deus est, qui destinat horam  
 Natalis pro velle suo mortalibus, Author  
 Qui creat, ut reliquæ res, est planeta creatus.  
 Septembris (Deus hoc voluit) quæ septima lux est  
 Consecrata venit Domino voluentibus annis,  
 Parturit coniux Henrici Principis Anna.  
 Ut dolor increuit, præscripto sedula nutrix  
 Perstat in officio, matronaq, nobilis instat  
 Auxilium latura suam, cum pondus in auras  
 Maturum genitrix enixa puerpera languet,  
 Certa tamen veraq, salutis signa dabantur.  
 Postquam pulchelle faciei prodiit infans  
 Compositis membris, speciosam ut cæra liquecens  
 Fingitur in formam, populo mirante, periti  
 Artificis manibus, tensis ad sydera palmis  
 Fœmina conclamat senior, Benedicite Christo  
 Præsentem Domino, vos ô benedicite Christo,  
 Virgo beat matrem, Virgo modo nata patremq,  
 Britannos omnes posthac hæc virgo beabit,  
 Hæc sola est nostra spes & solatia gentis.  
 Rex pater inuisit celeri sua gaudia passu  
 Matrem & filiulam, verbis solatus amicis*

Septimo Sep-  
 tēbris, videlicet  
 die Dominico  
 nascitur Elisa-  
 betha.



# ELIZABETHA.

Elisabetha baptizatur & confirmatur in fide.

Languidam adhuc illam, carnisq; doloribus agram.  
 Mox de Baptismo Satrapis mandata dabantur,  
 Praesuit ordinibus Dux quo Norpholcia gaudet,  
 Cui fuit in manibus candoris virgula miri.  
 Omnibus (ut iussum est) ad sacra lauacra paratis,  
 Molliter incedunt Duce continente Barones,  
 Regali passu post hos Comitesq;, Ducesq;.  
 Clara Ducissa suis teneram portabat in vlnis  
 Infantem, totum velatam syndone corpus,  
 Et segmentatus super hanc fulgebat amictus  
 Exterior, serie cui limbus Iaspide longa  
 Spectantium splendore suo perstrinxit ocellos.  
 Heroina frequens sequitur, fidiq; ministri,  
 Obsequio ad nutum famulantur ad ostia Templi.  
 Londinensis adest hos inter Episcopus, albâ  
 Indutus (de more) stolâ, numerosaq; turba  
 Mystarum: argento ex puro fluuiale lauacrum  
 Ponitur in baptisma, fidem sponsoribus ultro  
 Dantibus, Elisabetha ut verum est insita membrum  
 Corpori, habet Christum caput, hoc ecclesia corpus.  
 Cantia metropolin tenet, Archiepiscopus eius  
 Totius Albionis Primas, Norpholca Ducissa,  
 Marchionissa quoque Exonia, pro infante ministro  
 Observaturam praecepta fidemq; Tonantis  
 Conspondent, parua cum primùm adoleuerit aetas,  
 Virgo fide Domini mox confirmatur Iesu.  
 Tum Rex armorum tales vocalior edit  
 Ore sonos, vinat multos foeliciter annos  
 Elisabetha, diu proles patris inclyta vinat,  
 Et patre defuncto Britannis imperet haeres.  
 Acclambat Amen populus, testudine fani  
 Qua repetita ferit superas vox crebrius auras,  
 Etheris ut totus resonaret viculus ictu.  
 Hic Consponsores vita foelicis ut omen  
 Infanti ex auro puro dant singula dona  
 Singuli, in hijs sculpta magnorum antiquitus arte

Effigies

Consponsores  
 Archiepis. Cant.  
 Norpholciz Du-  
 cissa, Marchio-  
 nissa Exon.

Elisabetha per  
 faciales regni  
 haeres declara-  
 tur tubis succi-  
 nentibus.

Consponsorum  
 dona ex puro  
 auro.



# ELIZABETHA.

Effigies Regum, quibus edita Virgo triumphat.  
 Tres pateras primò portat Dudleius Heros,  
 (In reditu a templo nam portabantur aperta  
 Dona manu clara stirpis praelata virorum.)  
 Dona secunda leuat praeclarus Howardus in altum  
 Crateras ternas: preciosi fulua metalli  
 Pocula, quae sparsim baccis ornata rotundis,  
 Fitzwatere ferens recto ordine tertius ibas.  
 Vltimus & quartus Comes ô Vigornia vester  
 Ingreditur, cuius nitido graue pondus in auro  
 Celato sensere manus gestaminis ambae.  
 Iamq; replebatur turbis redeuntibus aula  
 Principis, Heroes vultu sua gaudia produnt.  
 Heroine hilares, hilares regniq; Dynasta.  
 Cella vel ignotis patefit vinaria cunctis,  
 Omnes exhilarat curarum Bacchus abactor.  
 Hys ita confectis grates Rex omnibus egit,  
 Dimisitq; domum multos, at deserit ades  
 Regales nunquam clari pars maxima coetus  
 Ex Satrapis, semper nutum famulantur ad omnem  
 E cunctis collecta locis generosa iuuentus.  
 Insuper ut fidum populus testetur amorem,  
 Iure Sacramenti se firmiter obligat Anglus  
 Prognatae scse soboli ex utroque parente  
 Postmodò sincero semper fore corde fidelem.  
 In tota terra facit hoc non vnus at omnes.  
 Interea tenera crescens atate puella  
 Gratia apud numen, ciuesq; adolescere coepit.  
 Cum primùm fando norat sermonibus uti,  
 Ingenij magni specimen, clara indolis adens  
 Admirari omnes sua verba coëgit in horas.  
 Sponte sua poscit libros artesq; doceri,  
 Vix elementa suis contemplabatur ocellis,  
 Nomen eorundem nisi ter precunte magistro,  
 Tanquam edocta duos menses callebat ad unguem,

Angli omnes  
 eramento obli-  
 gant se futuros  
 fideles Regis  
 Henrici & Annae  
 soboli.

Indicio



# ELIZABETHA.

Egregia Eliza-  
bethæ Principis  
indoles.

Descriptio verni  
temporis.

Somnium Annæ  
Reginæ quo ad-  
monita est se  
breui moriturâ.

*Iudicio varias citò discernente figuras.  
Tantum profecit (debet res mira videri)  
Regia per paucis ediscens virgo diebus,  
Ut quiduis posset nullo legisse iuvante.  
" Sic nil difficile est, res ardua nulla volenti,  
" Virtutis studio grandem fallente laborem.  
Delicium matris roseo virguncula vultu  
Se fore Britannis columen spes auxerat amplas.  
Linea quæ cæcas noctes æqualibus horis  
Atque dies spacijs signatis noctibus æquat,  
Absentem procul hinc solem transmiserat Arcton  
Versus, inire suo signum cæleste paratum  
Cursu, quæ domus est Veneris, (fert fama) diurna.  
Ver aperit pulsa tunc terram grandine, cælo  
Frigus iners abigens, gremiumq, humoribus implens  
Telluris, tunc ridet ager, tunc omnia vernant,  
Tunc Philomela suo cantu modulisq, canoris  
Nocte intempesta vigilantum recreat aures.  
Tempus erat cum grata quies mortalibus agris  
Induxit somnum, lassataq, membra fovebat,  
Rex cubitum simul & discedit Regia coniux:  
Ille suum thalamum, petit hæc penetrabile propinquum  
Finitimo varijs fragranti floribus horto,  
Et terit ingratas horas studiosa, libellos  
Dum legit (a teneris nam sic consueverat annis)  
Ante sua obrepens, somnus quàm membra gravaret.  
Ast ubi sic multam ad noctem vigilasset in alto  
(Heroinarum de more) recondita strato,  
Commendat precibus corpusq, animumq, Tonanti  
Suppliciter fufis, altoq, deinde sopore  
Obruta, per placidè curarum oblita quieuit.  
Iam transacta fuit nigra pars altera noctis,  
Iam siluere canes, siluere hominesq, feraq,  
Morpheus apparet sub auito cognitus ore  
Regina (multis iam messibus antè sepultus)  
Promissa barba, canus caput, atque ait, Anna.*

(Quæ



# ELIZABETHA.

*(Quæ sopita, sibi tamen experrecta videtur)*  
 Ne timeas magni Regis (mea filia) coniux,  
 En auus, en tuus hic adsum, qui liber ab ullis  
 Mundi præstigijs cœlestibus asto ministris,  
 Et fruor aternâ vitâ, sic viuere, verè est  
 Viuere, vita mori vestra est: accingere (quæso)  
 Acceleraq, tuo cum sanctis sponsa venire  
 Christo, cœlum habitans superas qui condidit arces,  
 Grex suus ut regnet secum, pax, gaudia vera,  
 Vera quies ibi sunt, rerum mutatio nulla.  
 In terris quid honor valet? Aut quid gloria regum?  
 Quid tibi diuitiæ regales? byssina vestis?  
 Purpura quid prodesse potest? quid gemma, quid aurum?  
 Reddere num mentem meliorem? tollere morbum?  
 Num mortem casûsue queant arcere molestos?  
 Omnia quæ terris insunt, scito esse caduca:  
 Tu cœlum specta, tu cœlica querito regna,  
 Omnibus in Christum credentibus ista parantur.  
 Cur tecum loquar hæc, præsens attentius audi.  
 Inuidia infernis accitis anguibus orbem  
 Terrarum infestans Regum dominatur in aulis,  
 Et quò quisque magis pius est, studiosior equi,  
 Charior & Regi, & quo quisque potentior extat,  
 Sentiet a prauis se tantò odiosius iri  
 Dente Theonino rosum, quod fortè latenter  
 Fiet & occultè, lingua ne sentiat ictum  
 Lethalem, donec stamen trux Atropos occet,  
 Et vi Parcarum cœnum voluatur in imum.  
 Maximus Anglorum (scis) latis legibus Heros  
 Concilio in summo (mystis orantibus illud  
 Et populo & Satrapis) comperta fraude doloq,  
 Quem fœta semper pietate tetenderat effrons,  
 Mandauit, ne Papa suo quidiuris haberet  
 In regno, neu sint eius diplomata post huc  
 Missa, lucro quorum Prasul ditescere posset.  
 Rex ergò ditione sua prudentior illum  
 Expulit, ast eius fantor non rarus in Aula

Omnia sub Sole  
vana. Salo.



## ELIZABETHA.

*Restat adhuc, metuitq<sup>3</sup>, diu ne fraus male tecta  
 (Prob scelus) in speciem iam tandem erumpat apertam.  
 Ne sibi sit (Christi populo, per sæcula multa  
 Decepto) grandi pietas simulata pudori:  
 Principe te metuunt miseram florente ruinam,  
 Te si sustulerint iuuenem crudelia fata,  
 (Namq<sup>3</sup> id agit pars praua) canent pleno ore triumphos,  
 Credentes ultra nihil impendere pericli.  
 Attamen aereo non bis prius athere Titan  
 Conficiet cursum, quàm Rex simulachra deorum  
 Ligneas (prestigias Papæ raseq<sup>3</sup>, cateruæ)  
 Funditus e templo consumptis auferet igne  
 Flammato trabibus, confringet saxeâ duro  
 Saxo, tota domus purgabitur area Christi.  
 Intrâ vestrates ô fœlix Anglia fines,  
 Promulgante suum Princeps præcone cauebit  
 Edictum, ne quis statuas male sanus adoret.  
 Hæc non aspicias fieri miranda superstes.  
 At fax inuecti Romano à præsule vasis  
 Non nisi post mortem Henrici eijcietur ab Anglis  
 In Romam, unde fluens primis e fontibus hausta est.  
 Tum puer eximie virtutis, criminis insons,  
 Restituet (diuis etiam dilectus) Iesu  
 Dogmata, spurcitie lateri quæ prorsus adhæsit  
 Religionis, ut obrepens hedera incubat ulmo  
 Abrasa, pessumq<sup>3</sup> ibit sex amplius annis  
 Vana superstitio gentis, fœdissimus error.  
 Optimus hunc iuuenem Deus antè vocabit ad astra,  
 Tramitis a recto quam fallax gloria mandi  
 Seducat, stimulisq<sup>3</sup> suis caro, pessimus hostis  
 Irritamentis tetræ Acheronta sub imum  
 Particulam peccans diuinæ merferit auræ.  
 Finiet imperium pueri huius septima messis.  
 Nupta viro posthæc mulier dominabitur Anglis  
 Accersens Papam, regio ista relapsa retrorsum  
 Ficta colet simulachra Deum, Papalia iura,*

Vaticinium de  
 Henrico Rege &  
 de sua sobole.  
 Idola e templis  
 sublata ex iussu  
 Henrici.

Restitutio veræ  
 religionis per  
 Eduar. Regem.

Mariæ imperium.



# ELIZABETHA.

*Si quis vel mutire Dei reuerentior ausit,  
Materna aut lingua sacrata volumina voluat,  
Aut ex hijs doceat quantum\* caput orbis aberret*

Antiphrasis.

*A vero, Præsul pompa Romanus inani  
Suffultus, ius ut diuinis legibus aquet  
Ipse suum, structo reus ille cremabitur igne.  
Dura leuis flammis fient pulvisculus ossa.*

*Ecce malis tantis tua parua medebitur infans,  
Iamq<sub>3</sub> tenella geret post sceptrum patris adulta,  
Solamen magnum patriæ, solamen amicis:*

Elizabetha re-  
gnabit.

*Qua regnante diu, cælis ea fata feruntur  
Britanni populus fœlix, erit Anglia fœlix,  
Et longa tali sub Principe pace fruetur.*

Pax Angliæ.

*Mercibus Indorum ditescant undique ciues,  
Papa relegatus fallax ad littora Tybris*

Religio in me-  
lius.

*Ansonij, propria ditione iubebitur esse  
Contentus, vœnumq<sub>3</sub> domi protrudere merces.*

*Hic iuris Papalis erit tum terminus Anglis.*

*Vestra dabit proles Papæ immedicabile vulnus,*

*Non post idolis genua incuruare licebit*

*Amplius, aut statuis benè olentia thura cremare.*

*Hinc Papæ incassum furibunda mouebitur ira,*

*Dentibus infrendens & quæret tollere prolem*

*apostolorum insidijs structis, quæ numine cæli*

*Protectore suo semotis hostibus ænum*

*Pace cõlet, seros ornabit honoribus annos,*

*Pace suos placida ciues, sua regna beabit.*

*Non tamen in claram bacchari desinet atrox*

*Reginam pus ore vomens & virus ut æspis,*

*Promittet cælum verbis, (quis crederet illud,)*

*Principis obsequium quicumque reliquerit ultro,*

*Cum pacto hoc miseros reuerà in Tartara mittat.*

*Qui regnat summis illam tutabitur astris,*

*Nobile fœminij sexus feret unica nomen*

*Elisabetha soli moderatrix magna Britanni.*

C.ij.

Ta



# ELIZABETHA,

Annæ mors præ-  
dicitur.  
Pla.in Phed.  
Socrates tale  
quiddam somni-  
auit.

Tu mea progenies fatis fœlicibus impar  
Filiolæ in terra, melioribus utere fatis:  
Numinis arbitrio Deus (ut lubet) omnia vertens,  
Te è medijs mundi pompis, & honore vocabit  
Mundano, sacri subito ad consortia cœtus,  
Nullæ ubi sunt lacrymæ, sed quæ neque dicere lingua  
Novit, non hominum sub cœlis audijt auris  
Gaudia, merx fulvis non commutanda metallis.  
Forti sis animo, tristis si nuncius adsum,  
Insperata tuæ velox necis aduenit hora,  
Intra triginta spacium moriere dierum.  
Hoc magnum mortis solamen habeto futura,  
Elisabetha suis præclare filia gestis  
Nomen ad astra feret patris, matrisq̃, suumq̃.  
Dixerat, & citus in tennes euannit auras.  
Principis extemplo soluuntur membra timore,  
Atque diu pugnat secum, pugnando soporem  
Excudit, accurrunt moti clamore ministri  
Sedulo querentes, quid ita experrecta paueret.  
Illa tacens teneros circumfert tristis ocellos,  
Tandem, vos narrate mihi, si quis fuit (inquit)  
Ante thorum nostrum, (vigiles namque undique stipant  
Reginam & Regem veteri de more Britannum  
Dum sopor altus eos habeat,) referentibus illis  
Nullius auditam vocem, speciemue stetisse  
Visam, tum magis hys verbis exterrita, dixit,  
O miserere mei Deus optime maxime, parce  
Ancilla, clemens serua peccata remitte.  
Hæc secum tacite: conuerso corpore fatur.  
Astantes Dominas (nam magna frequentia circum  
Nobilium steterat) iubeo vos crastina dum sit  
Orta dies, rursum vestris requiescere stratis.  
Pars matronarum longo prudentior usu,  
Non procul a stratis Reginæ mollibus Annæ  
Considet, obseruans quid poscat, quid velit, aut quid  
Imperet: in nitidis iam longa silentia tectis.

Princeps



# ELIZABETHA.

Princeps nil loquitur, sed secum multa volutans  
 Mente sua, ex cunctis retulit sua somnia nulli.  
 Iamq<sup>3</sup> dies aderat curas quæ demit edaces,  
 Exhilarat cum corda hominum sua lumina Phæbus  
 Emittens, egros mæstosq<sup>3</sup> ad ludicra suadet.  
 Sola nec egreditur thalamo Britannica Princeps,  
 Nec foris incedit nymphis comitantibus ipsam  
 Ut prius, indulgens nimium tristata dolori.  
 Ah fors crudelis, mærori laxat habenas.  
 Hoc ubi in Henrici narrarat certior aula  
 Nuntius, Heroes vultum demittere tristes,  
 Et famuli heroum tristes, Rex denique tristis  
 Reginam inuisit, mæstam blando ore salutans.  
 Cum non blanditijs tamen expiscatur acerbi  
 Mæroris causam, lachrymis se auertit obortis.  
 Ipsa dies quandoque leuat cunctando dolorem,  
 Spicula vulnificæ curæ quandoque retundit.  
 Illustris Princeps ubi rem perpenderat omnem  
 Altius, atque memor demum illa pericla ferenda,  
 Non ea (si qua nequis cantus vitare) dolenda,  
 Post aliquot speciosa dies prodibat amictu  
 Regali, & viridi meditans spaciatur in horto.  
 Accedens matrona potens tum fortè petebat  
 Nescio quid flexis genibus, prognata parentum  
 Stemmata magnifico, cuius cernebat amorem  
 Sincerum, summamq<sup>3</sup> fidem perspexerat antè  
 Multis in rebus, prior ô fidissima nostri  
 (Dixit) primum hoc est, sunt præmia tuta silenti,  
 Mando tibi cuiquam ne nostra arcana recludas,  
 Nullus adest, solæ sumus, & data copia fandi,  
 (Fœminei alma cohors sexus nam longius ibat)  
 Os aperit dictura, simul labra comprimit hærens,  
 Tandem ait. In stratis cum me sopor altus haberet,  
 Testibus exclusis ancillis, mortuus olim  
 Heu nuper specie heu anus apparebat eadem,  
 Qua mihi, quam quando vitales carperet auras,

C.ij.

Notior

Anna Regina  
 somnium suum  
 narrat prænobili  
 matronæ.



# ELIZABETHA

Notior ille fuit, longo & sermone docebat  
 Mortem instare mihi venturo mense propinquam.  
 Nobilis hic mulier lachrymas stupefacta profundens  
 Singultim dixit, Deus hoc auerterit omen,  
 Turbati mera ne cures figmenta cerebri,  
 Quicquid id est quod te macerauerit, exime menti.  
 Ex animo leto florens pullulat atas:  
 Ante diem cordis venas dolor enecat angens,  
 Constringensq; suo praecordia forcipe tundit.  
 Anglorum interea monet aduentare Monarcham  
 Prætexta ornatus venerabilis affecla Regis,  
 Ut se oblectaret spaciosis splendidus hortis.  
 Anna volens mentis mœrorem fando fidelis  
 Egerere in gremium socia, memor ordine pandit  
 Phasma suum, in patria quæ sunt oracula diuûm  
 Commoda, de clara nonnulla propagine Regis,  
 Quæ ventura forent, rogat & ne futilis esset,  
 Utq; fidem gnata præstet, quæ paruula posset  
 Post olim de se benè compensare merendo.  
 Tum Regi coniux venienti inclinat honoris  
 Causa, cui miri Princeps ostendit amoris  
 Argumenta sui, gradiuntur passibus ambo  
 Equatis, plebiq; dabant spectacula leta.  
 Sol Veneris signum transiuerat axe diurnum  
 Æthereo, paucosq; gradus in sydere iuncto  
 Fixerat, Anna breui mercatur morte perennem  
 Vitam, depulsis cœlestia gaudia curis. curis.

- » Discite vos vini, quid dira calumnia possit,
- » Inuidia alterius vitæ comes arcta beatæ,
- » Et falsis linguae commista venena susurris.

Religio cultusq; Dei verissimus, altè  
 Submersus tanquam candens sub puluere prima,  
 Extulit orbe caput nostro geniale sub Anna  
 Principe, quæ manibus plenis tribuebat egenis  
 Munera quoque die, claudos cœcosq; fonebat.  
 Vos vidua tristes illam sensistis ademptam

Laus Annæ ab  
 eleemosynis.

Ante



# ELIZABETHA.

*Ante diem, charis pueri vos patribus orbi.  
 Ducit Iohannam Semeiri semine cretam  
 Vxorem Henricus, quibus orta est mascula proles  
 Indolis egregie puer ingenuiq; pudoris.  
 Pieridum fuit hic sacrarum verus alumnus:  
 Infanti consors soror Elisabetha dabatur:  
 Matre sua primis annis orbatu uterque.  
 Henrici fuit at vigilans ea cura parentis,  
 Hys ut praefereret studiosior arte magistros  
 Eximia, certisq; dies diuiditur horis,  
 Excultos libros solis cum lumine poscunt,  
 Nunc hoc, nunc illud puer & pia virgo studebant.  
 Mentibus amborum primo instillatur Iesus,  
 Vita, salus vera, et via recta timentibus ipsum.  
 Scriptorum post hoc veterum ciuilis in usum  
 Dogma magisterij, deinde artes Principe dignae.  
 Cognitio accreuit rerum magis, ingeniumq;  
 Mirifice excultum charos facit esse Monarchae  
 Henrico, cunctis satrapis, populoq; Britanno.  
 Elisabetha praeternis prope grandior annis,  
 Inferior sexu, quia sed maturior aeuo  
 Sic ut ab inuidia laudemq; decusq; pararet,  
 Emulus & frater praesentis honore coactus  
 Acrius ad veram virtutem calcar haberet,  
 Cessat, agitq; aliud: tenerae nunc byssina vestis  
 Illi est in manibus, digitis quam mollibus aptans  
 Pingit acu, flauae spectans opus esse Minervae  
 Diceret, inserto lymbis variantibus auro.  
 Nunc sese exercet (sumpta testudine) chordis  
 Pluribus aut paucis, artis diatefferon adens.  
 Vix variaret aus voces Philomela recisas  
 In tot diuideretq; tomos, quot pollice pulchra  
 Contactu & facili digitorum virgo tenella  
 Eliceret, tantam cunctis mirantibus artem.  
 Sine parata illis instructis prandia mensis  
 Apponebantur, semotis porticus escis,*

*Sine*



# ELIZABETHA,

*Sine teneret eos, redolens seu floribus hortus,  
De virtute fuit, de religione, sophorum  
De dictis olim sapienter, semper in ore  
Sermo pius, sermo verax, certissimus index  
Pectoris à prava peccati labe remoti.*

Eduardus & Eli-  
sabetha utrius-  
que literaturæ  
periti.

*Arte Palemonia tantum profecit uterque,  
Et soror & frater, iam sic sua Græca Latinis  
Iunxerat, exiguo spacio ut legisse libellos  
Vel semel, est nodis intellexisse reclusis:*

Henricus 8.  
moritur.

*Totius immensi merito ut puer unicus orbis  
Iure vocaretur Phoenix, virgo altera Pallas.*

Eduardus sextus  
regnat & coro-  
natur. 1546.

*Interea genitor mortem grandævus obibat  
Henricus, quantum luctus quæ mentibus Anglùm*

*Inseuit, tantum studium Rex parvus ovandi  
Omnibus infundens, varijs ad gaudia ludis  
Inuitat, (clauo clauum pellente) Britannos.*

*Elisabetha capit patre legatore quotannis  
Ampos prouentus, vectigal principe dignum,  
Excelsasq; domos, argenti pondera & auri.*

*Rure igitur procul a celebri se continet urbe  
Sola, Gubernatrice sua comitata verendæ*

*Quæ maiestatis præclaræ & fœmina stirpis  
Semper adhærebat lateri præeuntis alumna,*

*Multa monens pro re nata, compluribus hortans  
Consilijs, fido suâsq; quid utile, quid non.*

*Iam decimo ætatis quartum vix iunxerat annum,  
Et poterat matura viro pia virgo videri.*

*Ecce venit magno stipatus auunculus alter  
Principis Eduardi famulatu ad virginis ades,  
Et teneram Satrapas multa ambitione procatur.*

*Virginis extemplo pudibundæ obsurdit auris,  
Nec quid Hymen vellet, peteretue vxorius Heros  
Attenta est, voti q; proci dimittitur impos.*

*Ille iterum multis varijsq; rogatibus instat,  
Donec respondens matrona interprete lingua,  
Frustrâ commonuit moliri hoc regia proles,*

*Maturè*



## ELIZABETHA.

*Maturè melius tantis desistere cæptis.  
Altiùs infixum menti immotumq; sedere  
Virgineæ, sese thalamo sociare iugali  
Ne velit Heroûm cuiquam, memorem esse parentis  
Magnanimi, unde sata est, cuius sit filia Regis.  
Quis tantam vim animi illius, cui mollior ætas  
Non admiretur? genus alto à sanguine Regum  
Quis non suspiceret? generosaq; pectora parvæ  
Principis, oblatis thalami fugientia tædam.  
Ergo suis raro tectorum mœnibus exit.  
Nec fratrem inuisit regnantem rarior urbem  
Ingrediens celebrem, grauib; cùm fortè vocata  
De causis: Regi vult tunc reddidit honorem  
Composito, coram præsens dicitque salutem.  
Moxq; suum accelerans iter ad sua tecta reuerti  
Maturat, locus hanc latos, qui prospicit agros  
Fontibus & fluuijs vicinior, arbore quercu,  
Et tilia tremulis folijs, mons consuetus ornis,  
Delectatq; sonis diuersa sonantibus ædon.  
Et turdus procul e caueis vepreta frequentans.  
Hic studijs intenta suis quæ ornare creatam  
Magno Rege sua poterant cum laude & amore  
Cunctorum, summi hi, medijs, aut imi ordinis essent,  
Regia virgo suæ transegit tempora vitæ,  
Defuncto vita patri post iusta soluta,  
In quibus æthereo cælestia signa refixa  
Phœbe polo vice visus eras percurrere sexta,  
Preteruectus equis calidum spirantibus ignem.  
Interdum queritur sine principe patre relictam  
Se solam, flocci mundi ludibria pendens,  
Pars hominum maior quæ demiratur & optat,  
Immiscens sese stultè ciuilibus undis,  
Cùm tuto possent intra sua tecta latere.  
Rursum animos saluo germano Principe tollit,  
Inscia venturæ quæ cælitus est data sortis,  
Sumptibus ut magnis aleret Regalia tecta.*

*D. i.*

*Grandibus*



# ELIZABETHA.

1553.

Grandibus ut nolens intersit cœtibus olim.  
 Septimus Eduardum iuuenem nece sustulit annus  
 Prepropera, decus Anglorum gentisq; Britanna.  
 At Maria Eduardi regni succedit habenis,  
 Confirmans iterum regno Papalia iura,  
 Consilioq; novas leges sancire vocato  
 Molitur, latas a fratre perosa priores.  
 Vncta oleo furit hinc bacchantum percita ritu  
 Turba sacerdotum, flammis & sanguine pascit.  
 Si quis erat pietatis amans, & Numinis almi  
 Cultor, ei rapidis torrentur viscera flammis.  
 Ast alij monitu superum, (sic credere fas est)  
 Voci auscultantes Christi, fugiendo saluti  
 Consulere sue, patria, patre, matre, relictis.  
 Que post Eduardi mortem conuersio rerum,  
 Transtulit in varias alieno pectore partes  
 Brutigenas, fauet hic externis, ille perosus  
 Mystarum rabiem, tantis obstacula querit  
 Opportuna malis: cum iam proh dedecus ingens,  
 Seditio exorbitat regnorum pessima pestis,  
 Nunc istos læsa nunc illos questio torquet  
 Maiestatis, habet multos custodia clausos  
 Firma viros, atro pars plurima deditur orco.  
 Utque parum certe fidei Courtneius Heros  
 Insimulatur, eiq; dies in carcere certus  
 Dicitur incluso, commota mente sacerdos  
 Iracundus, atrox, & inexorabilis ardet,  
 Omnia tuta timens, odio quoque tenditur acri  
 Suspicio vehemens in te clarissima Princeps  
 Elisabetha, caputq; tuum: quod vixeris insons,  
 Quodq; animi candor culpa noxaq; remotus  
 Hactenus inuidia renitens hebitarit ocellos,  
 Ab liuore tumens sacer obliuiscitur ordo.  
 Implacata cohors spumante exastuat ira,  
 Furfuris eiusdem donec custodibus agna  
 (Arcebat Deus ipse lupos) committitur artibus  
 Asseruanda locis, vi libertatis adempta.

Has



# ELIZABETHA.

*Hæc intellectum diuinum afflictio lenis,  
 Pœna dabat lenis, nempe ut prudentior esset,  
 Multorum annorum quod longo quaeritur usu.  
 Tristibus hæc q̃ tuum commista afflictio curis,  
 Prudentem faciebat animum, qui septimus eius  
 Nominis Henricus Salomon Rex dicitur alter.  
 Ac veluti grauitate resurgens dactylus alta  
 Erigitur, magis & quò flatibus Æolus obstat,  
 Altius arbor eo ramis se porrigit amplis:  
 Sic linguis virgo inclarescit edacibus, & quam  
 Degrauat inuidiæ vis perniciofa, fidelis  
 Nobilitat mentis tollens ad sydera virtus.  
 Quid nisi quod purum est sincero in vase requiras.  
 Subtrahit & clam se multo sycophanta rubore  
 Suffusus, serò prauos voluisse nocere  
 Pœnitet insonti, fragiliq̃ illidere dentes  
 Qui cupit, infringet solido incisori bus asper.  
 Ast commota animis intentos condolet astus  
 Successisse parùm mystarum praua caterua,  
 Atque nouas technas in idonea tempora differt,  
 Promittens regnum sibi spe, si forsitan hæres  
 In casses optata refectos præda veniret.  
 Interea omnigenis tormentis efferata turba  
 Admotis sæuit: tellus madefacta cruore  
 Christicolùm, regerit decursus sanguinis atros.  
 Heu carnem mollem puerorum deuorat ignis,  
 Fœmina masq̃, perit nulla ratione virilis  
 Fœminij aut sexus habita: nam creditur hostis  
 Esse Dei, Papam si quis pius asserit hostem  
 Esse Dei, veros Christi qui tollit honores:  
 Nominat & nigrum visu fallaciter album  
 Deluso: talis commenta fascinus arte est,  
 Qualem non vnquam populi vidère priores,  
 Corporis ut tactus, gustus quoque torpeat omnis.  
 Hanc vim corporeis si demas sensibus, auris,  
 Cœlum oris, digitusue, in quem seruabitur usum?  
 Heu vasta regio Britannica mersa Charibdi*

*Dij.*

*Desperare*



# ELIZABETHA.

Desperare sua capit gemebunda saluti.  
 Ex improviso donec cœleste misertum  
 Nymen, terrarum nutu quod concutit orbem,  
 Imma altis rursum commiscens alta profundis,  
 Anglorum afflictis adhibet medicamina rebus.  
 Detracti celsaq; ruunt à sede potentes,  
 Latriam tribui qui mandauere polito  
 Ex ligno Idolis, statui sue ex ære corusco.  
 Defunctam Mariam lugubri voce sacerdos  
 Deslebat summis ausus vix hiscere labris,  
 Qui paulo ante Dei debacchabatur in ipsum  
 Filiolum, plangens (submisso murmure) luget.  
 Non aliter quam si crepitante Ciconia rostro  
 Ductorem <sup>καταπαύων</sup> crudeli vulnere tollat,  
 Tota filet vicina palus, vox stridula plebis  
 Voce coaxantis ranarum faucibus heret:  
 Et metus erepti ducis omnes pectore reddit  
 Attonitos pauido: tantum est ductore carere.  
 Sublatis igitur Papæ fautricibus alis,  
 Principe sublata cuius pede firmior ibat,  
 Papa fugit. Solio patris Regina locatur  
 Elisabetha sui, matri cœu Morphæus ante  
 Dixerat in somnis. Lux hæc venerabilis Anglo,  
 Hæc est illa dies albo signanda lapillo,  
 Qua pia iure hæres virgo diadema paternum  
 Suscipit, ex hilarans Anglorum pectora moesta.  
 Septima quæ decimæ lux est coniuncta Nouembris,  
 Omnibus ut fœlix, semper celebrabitur Anglis.  
 Qua pompa Princeps audita morte sororis,  
 Ad Londinensem turrin sit ducta cateruis  
 Et turmis equitum, sene concurrente, virisq;  
 Et pueris, & heris, ancillis, virginibusq;  
 Non mihi si centum sint ora sonantia linguis,  
 Si musæ ingenium totumq; Heliconæ dedissent,  
 Gaudia persequerer, plenis quibus Anglia vicis  
 Perstrepuerit, pagusq; omnis quibus ignibus arsit

Circum



# ELIZABETHA:

Circuitu toto regni, quæ plurima signa  
 Lætitiæ immensæ per compita lata dabantur.  
 Quid referam populi concursus arcta viarum  
 Densantis, voces media clamantis in urbe  
 Londino, viuat patris unica gnata superstes,  
 Henrici viuat virgo pia principis hæres,  
 Imperitetq; suis Princeps longæua Britannis  
 Elisabetha diu, victrix domito hoste triumphet,  
 Cui rosa rubra domus decus est regalis & alba.  
 Splendida solennis mox fit celebratio pompæ.  
 Heroes, Satrapæ, magnates, atque Dynastæ,  
 Officijs adsunt omnes solennibus, ostro  
 Ornati, quibus est Princeps gestura coronam  
 Ex auro nitidam, quibus est actura Tonanti  
 (Cui cælum sedes) ex toto pectore grates.  
 Ad Petri fanum peruenit Regia virgo,  
 Turba preces fundit, simul Elisabetha precatur,  
 Imposita est capiti, gemmis inserta corona.  
 Vota facit populus, facit & pia vota sacerdos,  
 Ut fœlix faustumq; Deus velit esse Regenti  
 Omne quod incipiat, conatus Principis omnes  
 Promoveat, Deus esse velit conaminis author.  
 Omnibus ex solito sacrorum more peractis,  
 Finitoq; epulo regali, mentio facta  
 De regni rebus, de cultu numinis almi  
 Restaurando iterum, qui spurca labe repletus  
 Corruerat, sordet cœu nigrâ æruginè ferrum.  
 Solertem Princeps attenta mente Senatum  
 Sistit, & ex toto est indicta gerousia regno.  
 Religio ante alias res, dein Respublica curæ  
 Omnibus. Extemplo patefit diuina voluntas,  
 (Ante latens) trito vulgi sermone Britannis.  
 Distribuit Princeps doctis & munia dignis  
 Præsulibus, lingua qui disseruere diserta  
 Contra oppugnantes orandum idiomate noto,  
 Aq; Deo summo quæ sunt optanda, petenda

D.ij.

Vulgari

Assertores huius  
 propositionis,  
 Ed. Grynd. Episc.  
 Cant. D. Sand  
 Episc. Ebor. R.  
 Horne Ep. Wint.  
 Jh. Scory Episc.  
 Heref. R. Cox  
 Elen. Jh. Jewel  
 Episc. Sar. Jh. Elm  
 Episc. Lond D.  
 Whithed Episc.  
 Vigorn. E. Gest  
 Episc. Sar.



# ELIZABETHA.

*Vulgari lingua, quam quisque intelligit, illud  
 Esse quod edoētus Paulus vehementior effert,  
 Arguit, inculcat, mortale valere precando  
 Nil genus, accedens nisi cor consentiat ori.  
 Eiectis paleis purgatur ut area multo  
 Vsque laborantis serui sudore, reuulsis  
 Ut nitet ampla domus quas struxit aranea telis:  
 Sic prius idolis confractis, templa fricantur  
 Cuncta scopis, quicquid fuit, abradentibus uncis  
 Dentibus obscœnum, spurcum, verbœue repugnans  
 Sacro, religioq̃ erectis cultior ibat  
 Iam pedibus, Christusq̃, Dei cognoscitur agnus,  
 Offensas delens mundi, peccataq̃ tollens:  
 Vœnalis populo non indulgentia Papa.  
 Rectius ut rebus (voluit sic ordo) sacratis  
 Consuleret, cultumq̃ tuum stabiliret Iesu,  
 Ut regno atque sibi Princeps prudenter agendo  
 Prospiceret (nec erat factum hoc sine numine sacro)  
 Ex cunctis paucos melioribus eligit acri  
 Iudicio, quibus est usu prudentia longo  
 Collecta, ingenium quorum doctrina poluit,  
 Nominis æterni quibus inclarescere fulcris  
 Anglia fœminei sexus sub Principe cepit.  
 Ecce a consilijs Bacon eques aureus, alti  
 Et magni ingenij, cui culta scientia legum,  
 Sape notata etiam celebri facundia cœtu  
 Nominis attraxit splendorem, mortuus ut iam  
 Vinat, splendescatq̃, eius post funera virtus,  
 Nomophilax summus magni custosq̃ sigilli.  
 Cuius honorificam sedem Bromlæius Heros  
 Occupat, & tanto dignus censetur honore  
 Iudice Regina, præclaro iudice cœtu  
 Nobilium, leges trutina qui ponderat æqua,  
 De summo tollens iure ut rectumq̃, bonumq̃  
 Emergat, mediam sedem virtute tenente.  
 Deinde locum cœpit Wintonia Marchio vester,*

Nicolaus Bacon  
 Angliæ magni  
 sigilli Custos.

T. Bromlæus  
 Angliæ Cancel-  
 larius.

Guiliel. Pauletus

A con-



# ELIZABETHA.

*A conseruando thesauro claruit ille  
 Principis, in regno hoc multa grauitate verendus  
 Paulo post fatis concessit grandior aeo.  
 Ante alios istosq, omnes reslante sinistra  
 Fortuna, cuius Princeps instante periculo  
 Est experta fidem sincero corde profectam  
 Primus adest ducens fidos Cicillius Heros  
 Complures secum, ac in sacrum voce Senatum  
 Principis eligitur primus, nunc grandior aeo,  
 Confectus senio, studijs maceratus, & aeger  
 Sape suis pedibus, graniora negotia canos  
 Ante diem accersunt crines, curuamq, senectam.  
 Qui quater est decimus vix tunc explenerat annum,  
 Somni perparcus, parcè viniq, cibiq,  
 In mensa sumens, semper grauis atque modestus,  
 Nulliusq, ioci: semper sermone retractat  
 Seria, siue silet meditatur seria semper,  
 Religionis amans vera, studiosior equi,  
 Ad magnas natus res nostra atate gerendas,  
 In patriam cuius studium propensa voluntas  
 In ciues, amor atque fides in scepra tenentem,  
 In magnis regni salers sapientia rebus,  
 Ultra Europam illi peperit memorabile nomen.  
 Nec iam consilijs pollens florescere primo  
 Cœpit, in Eduardi defuncti claruit aula  
 Regis, consultor prudens iuuenilibus annis.  
 Inter primores regionis quando procellis  
 Exortis cantus studuit sedare tumultus:  
 Dumq, alij sulco subsidunt gurgitis imo,  
 Et puppim feriunt stridenti flamine venti,  
 Prona ruit celeri lapsu pars una deorsum,  
 Ipse decus sedemq, suam, nomenq, tuetur.  
 Quo pacto Maria prudens se gesserit Anglis  
 Imperitante, faros velo abducente, quod alto  
 Pendeat malo, (magnis quia cedere prestat  
 Fluminibus, contrà niti aut obstare furori*

Marchio Wyn-  
ton.

Dynasta Cicil-  
lus magnus An-  
glia thesaurari-  
us,

Currenti



# ELIZABETHA.

*Currenti, certum & parit exitiale periculum)*  
*Denotat indicijs hominem apparentibus illum*  
*Verè prudentem, medijs quod in hostibus annos*  
*Sex totos Caypha multum exosusq; cohorti*  
*Degeret illesus, per vicos, compita, & urbem*  
*Se ostendens populo, cum pars bona longius exul*  
*Tempora contereret, Deus hunc servavit in alma*  
*Principis obsequium nostriq; in commoda regni.*  
*Regum Legatos orantes audiit aure*  
*Attenta, responsa quibus dedit ore diserto.*

Dominus  
Burghleius.

*Nestor concilijs, qui nunc Burghleius Heros*  
*Sylvis, prædiolis latis, & ab arce vocatur,*  
*Et fisci custos araria publica curat.*  
*Cognoscens causas summo (res digna relatu est)*  
*Et studio, & cura lites secat ocys, ut non*  
*Præstolans spacium bidui triduiue moretur,*  
*Omnes exuperans hac laudis parte priores:*  
*Ni poscat plures magni res ponderis horas,*  
*Nec queat exculpi longo sine tempore verum.*  
*Iure sit hac magni laus prima & vera Dynasta.*

Comes Arun-  
dellius, Comes  
Pembroccensis  
domus Regiæ  
seneschalli.

*Ex isto numero Comes Arundellius Heros*  
*Maximus, hospitij præfectus Principis unus,*  
*Penbrociq; Comes cum primis nobilis alter*  
*Hospitij fuerat regalis uterque magister.*

Dominus Clynton  
magnus Angliæ  
Admirallius  
& Comes Lin-  
colnienfis.

*O Clyntone tuæ concessa est Regia classis*  
*Tutela, totos terdenos circiter annos.*  
*Consuluisse tribus nec & hac tibi gloria parua*  
*Principibus, veterum Satraparum sanguine clares,*  
*Multa gerens pelago præclare, multaq; terris.*  
*Hunc decorat Comitem grandi Lincolnia fastu.*

Gulielmus Ho-  
uardus.

*Principis a cameris designabatur Houardus,*  
*Iracundus homo, ac leni clementior aura,*  
*A duce patre satius, claro duce fratre refulgens,*  
*E terris senio confectum hunc curua senecta*

Comes Suffexius  
Camerarius.

*Sustulit, inq; suum venit Suffexius Heros*  
*Deinde locum Satrapas præclarus, fortis & audax.*

Elisabetha



# ELIZABETHA

*Elisabetha tui speciosi corporis acer  
 Et fidus custos, discrimen adire paratus  
 Quodlibet, inniſto Mauortis pectore campo.  
 Cui victus per ſepe herbam porrexit Hibernus,  
 Quem pugnis fulgens ornat victoria parta  
 Sanguineis, ſed laus huic maxima iudicis æqui.  
 Cùm Maria e vita Princeps decederet Anglùm,  
 Reginam tum fortè ſuis Petesatus agellus  
 Cum nymphis tenuit, ſtipante ſatellite corpus.  
 Aduolat huc ſubuectus equo Dudleius Heros,  
 Cui color hyberna ſimilis niuis, ardua cervix,  
 Pulchelli clunes, tergum pectusque decorum,  
 Qualis Alexandri toto celebratus in orbe  
 Bucephalus, qualis prognati Caſtoris ouo  
 (Vt fama eſt) ſonipes, ſerus iſte per omnia talis  
 Calcibus inſultans ſublimis verberat auras.  
 Nam ritè edoctrus puer a domitoribus artem  
 Eſt gauisus equis ſuccuſſatoribus uti.  
 Huc poſtquam ventum, coràm & data copia fandi,  
 Procumbens genibus flexis reddebat honorem.  
 Hic iam Robertus Dudleus corpore pulchro  
 Proceroq̃, virens quem commendauerat ætas,  
 Principis ex inſſu Satrapas equitumq̃ magiſter  
 Aſcriptus Dominam ſemper comitatur, equeſtre  
 Ingreditur quoties iter, inſeruitq̃ magiſtræ  
 Proximus a tergo, fidus velut alter Achates.  
 Accipit atque ſuæ virtutis præmia iuſta  
 Nomen honorificum, prouentus ubere terræ  
 Prælargos, magnas celiſ cum turribus arces:  
 Quem lato Comitem diues Leiceſtria vultu  
 Agnoſcit, merito veneratur & Anglica tellus:  
 Quippe loco poſitus ſublimi, pectore miti,  
 Manſueto, ac humili, cunctis fit amabilis Anglis.  
 Liſor & inuidiæ vibrantia ſpicula mentes  
 Multorum praua deturpant face veneni,  
 Hic eſt inuidiâ Satrapas alienus ab omni,*

Idem Hiberniæ  
 Præfectus &  
 Borealis Angliæ  
 partis.

Vulgo Hatfieldæ

Robertus Dud-  
 leus.

Magiſter equi-  
 tum,

Comes Leceſtriæ

E.i.

Omnibus



Lenitas animi &  
magnificentia  
Comitis Leice-  
strensis magno  
Heroe digna.

Comes Hunting-  
tonensis, Eboracensis  
agri præ-  
fectus.

Eduardo Regi  
condiscipulus &  
collusor.

Dynasta Hunf-  
don Barvici præ-  
fectus.

Henricus Syd-  
neus.

*Omni*b<sup>us</sup> hic prodesse studet, nec velle nocere  
Cum possit, semper fuit illius hæcenus ingens  
Gloria: dat manibus plenis prolixius ampla  
Xenia, structa domus senibus testatur alendis  
Varuici, testatur idem simul annua merces  
Impensis donata suis, Conuentria testis  
Esto, ubi verba Dei sacratus præco renarrat.

Ultrò accedit ad huc, Comes Huntingtonia clarum  
Cui tribuit nomen, famam Borealis adauxit  
Præfectura soli, qua longo tempore gesta  
Consilio multo, multa gravitate, fideq;  
Egregiam sibi met laudem quæsiuit, amorem  
Principi & obsequium, pacem patriæ atque salutem.  
Hic veterum libros ineunte ætate studendo,

Qui Græcè sophiam, vel qui scripsere Latine  
Voluit, collusor puero post seria Regi  
Magnorum antiqua Regum de stirpe propago.  
Præconem hic sacrum Satrapas attentior audit,  
Exprimit & vita morum pietate relucens.

Antiquo Comes a Varuico clarus in armis,  
Stemmata conspicuo magnorum clarus auorum,  
Excelso prorsus conferta pectore pugna,

Contemptor mortis, potior cui gloria vita.  
Bedfordiq; Comes pietatis cultor & æqui  
Religione pius, Christi professor Iesu,  
Munera qui miseris donare assuescit egenis.  
Sunt a consilijs Anglorum Principis ambo.

Hysq; Dynasta potens Dominus prænobilis Hunsdon  
Accedit, cuius fuerat matertera pulchra  
Regina genitrix, Henrici nobilis uxor.

Quid cunctos memorem, superest tamen unus, & ille  
Undique non minima memorandus laude parentum  
Stemmata ab antiquo, sed & illis elatior ipse

Henricus Sydneus, eques gemino ordine splendens,  
Quem ter Legatum Domina vice sceptratinentem,

Insq;



# ELIZABETHA

*Inſq̃, miniſtrantem iam vidit Hibernica tellus,  
 Nec vidit modo, ſed ſenſit, verita eſt, & amanit,  
 Vt nemo unquam alius (vulgo notiffima res eſt)  
 Intrârit maiori illas cum gentis amore,  
 Rexerit obſequio, luctûne reliquerit oras.  
 Sola nec illius teſtatur Hibernia laudes,  
 Verùm etiam Albionis pars altera Cambria, curſa  
 Interlabentis rapido diuiſa Sabrina,  
 Præſecti illius præconia grandia narrat.  
 Cuius præſidio iam multos tuta per annos  
 Floruit, ut dubium ſit, eo fœlicior almo  
 Præſide latetûrne, an Iudice gaudeat æquo.  
 Iampridem diues Legatum Gallia vidit  
 (Elizabetha) tuum, præſtanti corpore pulchrum.  
 Nec Pari nos capiet torpens obliuio veſtri,  
 Qui vel in aduerſis fidus conſultor agebas  
 (Quando tuam ad Dominam non dum reuoluta corona  
 Eſt regni) famulum frugi frugiq̃ miniſtrum  
 Multorum inſidijs, male quas ſtruxêre, recluſis.  
 In ſacrum electus cœtum hunc Norpholcius & Dux,  
 Maturæ perit hic ætatis flore recedens.  
 Smithus & ingenio fœcundo literuliſq̃,  
 Omnigenis laudatus erat, qui conſuluiſſe  
 Nouerat, & rectè, atque probè, ſublatus iniquis  
 Parcarum fatiſ, parua requieſcit in urna.  
 Franciſcus Knollus grege ſit numerandus in iſto,  
 Conſtans atque grauis, vir religioſus, & acer  
 Defenſor fidei, qui ne quid triſte videret,  
 Nèue pios homines calido crudeliter igne  
 Torreri, myſtis nimium bacchantibus Anglis,  
 Deſeruit natale ſolum, patriamq̃ relinquens,  
 Inter Germanos externis maluit oris  
 Longiùs hinc mœrens ingratham ducere vitam  
 Atque mori, in templis quàm fœcla idola tueri:  
 Nec reducem fœlix latius vidiffet ocellis  
 Anglia, nec multa potuit poſſeſſio terra*

Thomas Parle

Thomas Smithus

Franciſcus  
Knollus.

Eij.

Hue



# ELIZABETHA,

Franciscus  
Knollus.

*Huc reuocasse virum, nisi quòd Regina locata  
Elisabetha patris solio diademate cineta  
Regnaret, vinclo cui consobrina propinquo  
Francisci coniux ad nutum seruijt omnem.  
Huius maiores animi virtutibus ante  
Annos tercentum pollebant corpore vasto,  
Et forti intrepidoq, simul, cum tertius olim  
Eduardus contra Gallos fera bella moueret,  
Plurima praeclare tunc Knollus fortiter armis,  
Plurima quae poterunt valde oblectare legentem  
Annales nostros. generosa hinc orta propago  
Florescens hodie florere nepotibus horum  
Et dedit atque dabit, pietas si numina flectit  
Longaeui patris, si mens sibi conscia recti.*

Ambrosius Ca-  
uus.  
Christophorus  
Hatton.  
Radulphus  
Sadlerus.  
Iacobus Croftus  
Gualterus  
Mildmaius.

*Ambrosius Cauus sequitur, dein splendidus Hatton,  
Ille satellitj Regalis Ductor onanti  
Pectore, Mæcenas studiosis, maximus altor  
Et fautor vere virtutis, munificusq,  
Sadlerus calamo, sectis Mildmaius arithmis,  
Artifices sciti, longo quos extulit usu  
Virtus, multarum viuax prudentia rerum*

Franciscus Wal-  
singhamus.

*Lantaq, res, suadent, dant consiliumq, monentq,  
Officij exactor Regali in limine Croftus  
Qui medijs stabat pugnis crudelibus olim,  
Corpore nunc decorat praestanti principis aulam.  
Regina in regni rebus librarins alter  
Est Walsinghamus legatus Principis Anglûm  
Parisijs degens, fieret cum maxima cades,  
Sanguinis innocui cum facta effusio magna est.  
Vir pius, excelsoq, animo, vi muneris emptus  
Nulla, qui nulla potis est corrumpier arte.*

D. Wilsonus.

*Commendatus item varijs virtutibus alter  
Wilsonus, dudum vita migravit ab ista.  
Utitur his princeps, est consultoribus usa  
Iampridem, quid enim recte sit, quid benè sanus  
Consilium dubiâ si spernas utile mente.*

*It sine*



# ELIZABETHA.

*It sine consilijs pessum Respublica, quæ si  
 Institiæ trutina sacratæ & lancibus æquis  
 Pensculata suum gratis dant cuique, beatos  
 Constituunt cines & fœlix undique regnum.  
 Altas ædificat solers sapientia turres,  
 Per quam traducunt Reges fœliciter ævum,  
 Pax viget his terris, & pleni copia cornu  
 Florigeris latè frugum diffunditur arvis.  
 Sic solet e cœlis Dominus benedicere genti,  
 Sic bene fit populo & terræ quæ Numen honorat,  
 Pectore quæ toto Iouam timet omnipotentem,  
 Et sapit in Domino, namq; hæc sapientia vera est  
 Scire Deum, Gnatumq; suum, quem misit Iesum  
 In mundum hunc, a delictis ut purget opertis  
 Credentes in eum nigranti liberet Orco.  
 O natale solum sapias precor Anglia parte hac,  
 Ut gratè agnoscas Iouæ benefacta potentis  
 Omnia, & ut semper des grato pectore grates,  
 Quid maius meliùsue dari mortalibus optes?  
 En dedit affectam diuina mente, magistram  
 Imperij, quæ cùm docta, ingeniosa, seuera,  
 Et mitis, veneranda, pudica, animosa, verenda,  
 Sceptra manu tenera moderetur, commoda Princeps.  
 Tot tibi contulerit, quot Regum nemo priorum,  
 Ut quæ vera Dei sit, religione fruare.  
 Tres & viginti gaudentes pace Britanni  
 Annos tranquilla, terraq; mariq; vagentur  
 Immunes damni, quod fert lachrymabile bellum.  
 Nec pacis studiosa domi solummodo cines  
 Tutata est, voluit toto conamine mentis  
 Atque voluntatis propensa inhibere furores  
 Externi populi, telo sibi vulnus acuto  
 Infligentis, & in mortem sub Marte ruentis  
 Horrisson, fratri cùm mutua vulnera frater,  
 Vicino dirum læthum cùm proximus infert.  
 Velle hominum est præuertentis sub Numinis umbra,*

*Pax Angliæ per  
 xxiii. annos.*

*Esi.*

*Perficit*



# ELIZABETHA.

Multiplex Eli-  
sabethæ virtus.

1560.

Deus pugnat  
pro Elisabetha.

Perficit at re velle suum sine Numine nemo,  
 Quod pars fortè hominum grauiore miretur iniqua  
 Supplicio plecti, latet aut hæc cognita soli  
 Causa Deo mundi moderanti cuncta suapte  
 Arbitrio, cuiusq; opus alti machinæ cæli.  
 Nobilis & præstans est ignoscentia virtus,  
 Hæc quanquam potis est, si vult, excelsior & vis  
 Mentis inest, iram strictis compefcit habenis,  
 Delictis multam grauib; quandoque remittens.  
 Hoc priuata prius non dum diademate sumpto  
 Fecerat, hoc facit & Princeps diademate sumpto.  
 Illata est vehemens a magno iniuria Rege,  
 Qui multus calido spes concipiebat opimas  
 Pectore, bile tumens aliena rapacior acri  
 Attraxit, si pace mihi fas vera fateri  
 Magnanimi Regis, contra præcepta Tonantis,  
 Alterius quod iuris erat cupiebat auarus,  
 Persoluitq; suo mox dignam crimine pœnam,  
 Multatus medio mortis mercede triumpho.  
 Elisabetha domi confedit nescia facti.  
 Quis propugnator nostra pro Principe tanta  
 Confecit subito celeri miracula nutu?  
 Quis causam regni tanto defendit ab hoste,  
 Quis? nisi qui cælum, terras, & temperat æquor.  
 Quid nurus extincto dilecti patre mariti,  
 Aggressusq; noni trux eius auunculus auctor,  
 In Scotiam mittens Hyberno sydere Gallos  
 Complures, seu pars quorum turbine mersa  
 Fluctibus in medijs magni tentaminis asprum  
 Nescit euentum, vallo pars cætera clausa,  
 Et fossis Lythæ in gremio mutare coacta  
 Quas cæpit sedes, in vestros Gallia fines  
 Auehitur, proprias repetens per dedecus oras.  
 Externo Deus hanc ut defendebat ab hoste  
 Reginam nostram, sic nullo sanguine fuso,  
 Ecce domi nostra post hæc pro Principe pugnans

Istius



# ELIZABETHA.

*Istius regni Boreali in parte morantes  
Dignatus fuerat cines superare rebelles.  
Quos Varuicensis Comes, & Suffexius Heros  
Perdomat, Honardus vix pugna clarus equestri  
Incœpta, Scotia montes fugauit ad altos,  
Serius accepto sapit & piscator ab ictu.  
Quid nulla dubiâne fide lucratur Hybernus?  
Pestifera feruens qui seditionis amator,  
Ant syluis tegitur mediâne palude cubare  
Assuescit, socius non illius aduena stricto  
Cogitur Herois Gray procumbere telo?  
Nauibus egressus aderas Wintere, tuasq;  
Bombardas sensere suum proscindere vallum  
Hispanus, Papa & stipatus milite Ductor.  
Elisabetha domi foelici pace triumphat,  
Spero, triumphabit quot Debora rexerit annos,  
Cui vitam studiumq; Deus, regniq; coronam,  
Perpetuet, beet, & tranquillo prosperet usu.  
Postq; hanc exactam vitam studium, atque coronam,  
Cœlesti vita, studio, diademate donet.*

1369.

1580.

*Amen.*



**LONDINI,**  
**Excudebat Christophorus Barkerus**  
**Regiæ Maiestati Typographus.**

1582.

**Cum priuilegio.**